

۲. تعاریف

چشم انداز سازمان پارکها و فضای سبز

سازمانی برخوردار از نظام برنامه‌ریزی هدفمند و کارا با اتکا به منابع انسانی توانمند به منظور دستیابی شهر اصفهان به فضای سبز جذاب، متنوع و پایدار با توزیع متوازن

بیانیه مأموریت سازمان پارکها و فضای سبز

سازمان پارک‌ها و فضای سبز شهرداری اصفهان رسالت اصلی خویش را برنامه‌ریزی، تحقیق، طراحی، نظارت، آموزش، توانمندسازی منابع انسانی و ارائه خدمات فنی و مهندسی مرتبط در حوزه فضای سبز می‌داند. این سازمان با اتکاء به منابع انسانی متخصص و کارآزموده، و ارتقاء سطح علمی و فنی آنها، تلاش خود را برای دستیابی به فضای سبز پایدار، متوازن و متناسب با نیازهای روز کلان شهر اصفهان به عمل می‌آورد. همچنین سازمان در راستای افزایش توانمندی‌ها و قابلیت‌های خود، از دانشگاه‌ها و مراکز علمی - تحقیقاتی بهره می‌برد.

بیانیه ارزش سازمان پارکها و فضای سبز

- ما معتقدیم که سرمایه - گذاری در جهت تحقیقات و آموزش، پشتوانه‌ای است برای تحقق اهداف سازمان.
- ما بر - آنیم که اعجاز گیاهان را در شهرمان جاری نمائیم.
- ما به طور مستمر به ارزیابی عملکرد خود می - پردازیم و همواره بهبود عملکرد در سرلوحه کار ما قرار دارد.
- ما بر آنیم در راستای شایسته - سالاری از طریق حفظ و جذب نیرو - های متخصص، وفادار و با تجربه حرکت نمائیم.
- ما بر این باوریم که تحقق چشم - انداز سازمان، در گرو افزایش رضایتمندی مردم است.
- ما معتقدیم که منابع انسانی کارآمد، ارزشمندترین سرمایه ماست و در همه حال، خود را مکلف به حمایت و ارتقاء توانمندی - های آن می - دانیم.
- ما معتقدیم که فضای سبز ارزشمندترین میراث شهر است و همواره خود را ملزم به ارتقاء سطح کیفی و کمی آن می دانیم.
- ما مفتخریم که همواره در راستای بهبود محیط زیست شهری و ارتقاء کیفیت زندگی شهروندان تلاش می کنیم.

فضای سبز پایدار

• براساس تفکر سیستمی فضای سبز پایدار فضای سبزی است که حداکثر کارایی در دراز مدت با حداقل اثرات منفی بر محیط خود داشته باشد. بنابراین با توجه به اهمیت فضای سبز در زندگی شهری طراحی آن باید به گونه ای باشد که حداکثر کارایی را با کمترین هزینه داشته باشد. البته پایداری به معنی رکود و ثبات آن نیست بلکه به معنی پویایی سیستم در طول زمان با حداقل اثرات مخرب بر محیط آن می-باشد. بنابراین تعادل در سیستم های باز از نوع تعادل دینامیکی بوده و وابسته به زمان است، که نیاز به کنترل کننده-ها و فیدبک های منفی دارد .

منظور از تعادل گرایی در فضای سبز برقراری تعادل بین هزینه ها و کارکردهای حاصل از فضای سبز، تعادل داده های اطلاعاتی و فرهنگی فضاها با فرهنگ بومی جامعه و همچنین تعادل اکولوژیکی آن با محیط اطراف خود می باشد. توجه به این موارد همراه با مدیریتی کارا به پایداری فضای سبز منجر می شود. بنابراین داشتن نگرش سیستمی به فضای سبز از ارکان مهم در شکل گیری فضای سبز پایدار است و لازمه آن داشتن مدیریتی مؤثر است تا طرح از تعادل سیستمیک خارج نشده و در جهت برآورده ساختن سلامت اکولوژیکی و سلامت کاربران آن باشد.

• در جهت طراحی پایدار یکی از نکات مهم شناخت بستر موجود و محیط اطراف و فرهنگ بومی و تطبیق آن با اهداف طرح برای برقراری تعادل بین نیازهای شخصی و عمومی است تا پارک بتواند به بهترین وجه در جهت ارتقاء عملکرد اجتماعی خود مؤثر باشد. از این جهت و با توجه به نگرانی-هایی که درباره کیفیت محیط زیست وجود دارد و نیاز به قابلیت زندگی طولانی مدت در محیط های شهری باید یک برنامه ریزی اصولی و دینامیکی پایدار برای طراحی فضای سبز در نظر گرفته شود، تا بر خلاف برنامه ریزی های کلاسیک و قدیمی که بیشتر روی طراحی فضای سبز به صورت ایستا و کوتاه مدت بود، بتوان امروزه در مدیریت و برنامه ریزی از یک مدل چارچوبی مدرن جهت بررسی دینامیکی (پویا) از محیط زیست بیولوژیکی شهرها با توجه به فعل و انفعالات صورت گرفته در مکان ها و زمان های مختلف استفاده کند.

• در مورد فضای سبز شهری می-توان گفت که این فضاها جزئی از یک سیستم بزرگتر به نام شهر می باشد بنابراین ارتباط این جزء فضای سبز با سایر اجزاء شهر را باید در چارچوب اهداف آن بررسی کرد. که شامل اهداف اکولوژیکی، روانی و کالبدی می باشد.

• با توجه به اینکه بسیاری از شهرهای ایران و از جمله اصفهان بر روی کمربند خشک جهان قرار دارند، ایجاد یک فضای سبز پایدار باید منطبق با شرایط اکولوژیک منطقه باشد که همان فضای سبز اکولوژیک نامیده می شود.

ایجاد فضای سبز در محیط های شهری با محدودیت هایی روبرو است که می توان موارد زیر را در مورد آن ذکر کرد:

- محدودیت های اقتصادی (مانند هزینه های، احداث و نگه داری و بهره برداری از فضای سبز)
- محدودیت های فیزیکی (مانند ساخت و سازهای پیرامون، نوسازی ساختمان ها بدون لحاظ کردن موقعیت فضای سبز و آلاینده های محیطی و استرس ناشی از برای فضای سبز)
- محدودیت های اجتماعی (مانند ایمنی، زیبا شناسی و)
- بنابراین فضای سبز اکولوژیک باید به گونه ای باشد که علاوه بر لحاظ کردن تمامی عوامل و محدودیت ها در طراحی و ایجاد فضای سبز، از شرایط اقلیمی و زیستی منطقه تبعیت داشته باشد .
- در ایجاد فضای سبز اکولوژیک رعایت عواملی چون مطالعه شرایط اکولوژیک، خاک و اقلیم منطقه، جلوگیری از کاشت گونه های گیاهی با نیاز آبی بالا، انتخاب گیاهان بومی و سازگار با شرایط محیطی موجود و در عین حال جذاب و ... باید مدنظر قرار گیرد.